

Vážení Tajovčania!

V piatok - 24. jún 2022 - sa do histórie Tajova zapísal veľkými písmenami. Na deň nášho patróna, sv. Jána Krstiteľa, sa udiali hneď tri významné historické spomienkové udalosti, aké sa nedejú každý deň, ani každý rok:

1. udelili vyznamenanie in memoriam ministrom obrany SR Jaroslavom Naďom **Eduardovi Gregorovi** ako vojnovému invalidovi a veteránovi Veľkej vojny. Akt sa uskutočnil o 11,00 hod. v záhrade PD JGT a JM aj za účasti jeho potomkov - vnukov.
2. O 13,30 hod. sa uskutočnila **prezentácia a krst prvej monografie Tajov a Jabriková**, dielo Vladimíra Sklenku - Anity Murgašovej a Anny Chlebovcovej v Kostole sv. Jána Krstiteľa.
3. O 14, 30 hod. **bola odhalená socha** nášmu rodákovi: kňazovi, výtvarníkovi, prírodovedcovi, politikovi, a hlavne, vynálezcovi bezdrôtovej telegrafie – **Jozefovi Murgašovi**.

To sú dôvody, prečo sme sa rozhodli pre špeciálne rozšírené vydanie Tajovských novín. Chceme, aby sa stali kronikou novodobej tajovskej histórie pre budúce generácie.

Jozef Murgaš - kňaz, maliar, entomológ, politik, vynálezca bezdrôtovej telegrafie –

zľava: PhDr. Vladimír Sklenka, PhD., Ing. Ján Šebo, Mgr. Art. Štefan Kocka, Mgr. Art. Martin Kalmán, Mgr. Jozef Petrik

Milan Rúfus

Rodný list

*Tvoj ded bol dolu.
Dlhšie, než ľuďom treba,
aby im pyšne nevyrástol nos.
Bývalo mu tam
dobré lebo nebárs.
Než do chvály,
to skorej do ponôš.*

*Potichu žil.
A z vrškov chleby ráňal.
V čistote držal slepú uličku.
Keď už mu bolo
do nevydržania,
tašiel si hľadať dáku službičku.*

*Službička, služba.
Mocní tohto sveta
písali mu ju bičom edo kože.
A on ich pretrval.
Nesmierna, moje dieťa,
je sila slabých.
Obrov premôže.*

Chcem sa Vám všetkým poďakovať v mene Klubu JM a JGT,
ako aj osobne, za prípravu a realizáciu všetkých troch významných podujatí v Tajove 24.júna 2022:

- udelenie pamätnej striebornej medaile in memoriam Eduardovi Gregorovi
- prezentácia Monografie Tajov- Jabriková • slávnostné odhalenie pomníka Jozefovi Murgašovi

Zvlášť veľké uznanie a vďaka patrí starostke Mgr. Janette Cimermanovej, pod vedením ktorej všetky tri udalosti mali vydarený priebeh a každý účastník musel mať krásne zážitky nezabudnuteľných udalostí z pripomenutej histórie Tajova.

Veľká vďaka patrí scenáristke programu Mgr. Anite Murgašovej a ostatným účinkujúcim.

Ďakujem autorom monografie Mgr. Anite Murgašovej a Dr. Anny Chlebovcovej pod vedením PhDr. Vladimíra Sklenku, PhD., ktorí vytvorili významné a jedinečné dielo o histórii Tajova a Jabrikovej.

Veľká vďaka patrí aj Mgr. Jozefovi Petrikovi za jedinečný pomník J. Murgaša, ktorý bol iniciátorom myšlienky a zabezpečil vytvorenie tohoto diela, ako aj autorovi sochy Art. Mgr. Martinovi Káľmanovi a Ing. arch. Mariánovi Šovčíkovi - umelcov, ktorý vytvoril zo sochy majestátny pomník s krížom.

V neposlednom rade chcem sa poďakovať aj Dr. Wande Gregorovej, ktorá bola iniciátorom myšlienky udelenia ocenenia Eduardovi Gregorovi, na základe, čoho Klub Jozefa Murgaša podal žiadosť na Ministerstvo obrany SR. Akcia pod taktovkou MO SR v zastúpení významných predstaviteľov ministerstva mala svoje osobité čaro a nezabudnuteľný zážitok.

Som rád, že aj ja osobne i Klub Jozefa Murgaša a J. G. Tajovského mohol aspoň malou mierou prispieť k dôstojným oslavám týchto historických udalostí v Tajove dňa 24.6.2022.

Veľká vďaka Vám všetkým za prípravu, ochotu, realizáciu a spoluprácu.

S úctou a pozdravom,
Ing. Ján Šebo

Pietna spomienka na Eduarda Gregora

24. júna 2022 o 11:00 hod. prebehlo slávnostné udelenie pamätnej medaily in memoriam ministrom obrany Slovenskej republiky vojnovému veteránovi Prvej svetovej vojny Eduardovi Gregorovi, známemu ako jednoruký rezbár z Tajova, ktorý bol o 22 rokov mladším bratom Jozefa Gregora-Tajovského.

Uskutočnila sa pri pamätnom dome J. G. Tajovského. V záhrade starorodičovského domu. Podujatie organizovalo Ministerstvo obrany Slovenskej republiky v spolupráci s obcou Tajov. Minister obrany SR Jaroslav Naď udelil Eduardovi Gregorovi pamätnú medailu in memoriam.

Na úvod odznela v podaní vojenskej kapely hymna Slovenskej republiky, na záver to boli tóny historickej hymny Matice slovenskej od Karola Kuzmányho, ktorá vznikla V Banskej Bystrici v roku 1836 – Kto za pravdu horí.

Posádková hudba A SR

Podujatia sa zúčastnili štátny tajomník Ministerstva obrany SR Marián Majer, plukovníci Slovenskej armády, riaditeľ Vojenského historického ústavu plk. Miroslav Čaplovič, riaditeľ AŠK Dukla BB Matej Tóth, starostka obce Tajov Mgr. Janette Cimermanová, predseda Miestneho odboru Matice slovenskej v Banskej Bystrici JUDr. Pavol Boroň, predseda

Účinkujúci pred otvorením podujatia

zľava: Vladimír Homola, Ing. Richard Zimányi, pracovníčky MO SR, stredoškolská profesorka G JGT, študenti G JGT- Markéta Abrahámová a Alexander Hruskó, manželia Šaskovci s Wandou Gregorovou, vojenský sprievod

Hostia podujatia

Vystúpenie Vladimíra Homolu

Vyznamenanie prevzali vnučka Eduarda Gregora Wanda Gregorová a vnuk Miroslav Šášek.

Príhovor štátneho tajomníka ministra obrany SR – Mariána Majera V pozadí moderátor podujatia Miroslav Minár – redaktor vojenskej redakcie RTVS

Ing. Mirko Turčan – vojnový veterán účinkuje s vlastnou skladbou

... a nakoniec veterán SNP – Vladimír Strmeň

Klubu Jozefa Murgaša a J. Gregora – Tajovského Ing. Ján Šebo, Mgr. Anita Murgašová, Dr. Anna Chlebovcová, PhDr. Vladimír Sklenka, PhD. ako poslanec i predseda komisie kultúry mesta Banská Bystrica a ďalší. V programe vystúpili na úvod fujarovou skladbou Vladimír Homola a študenti Gymnázia Jozefa Gregora – Tajovského z Banskej Bystrice Markéta Abrahámová a Alexander Hruskó s básňami od Martina Rázusa Hoj, zem drahá a od Milana Rúfusa Modlitba za mier. Vystúpili aj vojnoví veteráni – Ing. Mirko Turčan a Vladimír Strmeň.

Eduard Gregor (1896 – 1954) Bol druhý najmladší z bratov Jozefa Gregora-Tajovského, deviate dieťa Alojza Gregora a Anny Gregorovej, rodenej Greškovej. Bol vyučený krajčír. Vo Veľkej vojne, na Piave, prišiel o pravú ruku. Silou vôle sa naučil rezbárčiť od tajovského rezbára úžitkových vecí - Ondreja Murgaša od Žiliakov. Predčil svojho učiteľa a stal sa z neho umelecký rezbár.

Podľa článku PhDr. Vladimíra Sklenku, PhD. v Bystricinách spracovala a doplnila Anita Murgašová

Účastníci slávnosti udelenia vyznamenania in memoriam ministrom obrany SR Eduardovi Gregorovi, invalidovi a veteránovi Veľkej vojny.

Zľava: Ing. Ján Šebo - predseda Klubov JGT a JM, JUDr. Pavol Boroň - predseda MO Matice slovenskej v Banskej Bystrici, Mgr. Janette Cimermanová, starostka obce Tajov, Ing. Mirko Turčan (s červenými makmi), plk. Mgr. Miloslav Čaplovič, PhD. – riaditeľ Vojenského historického ústavu, **Wanda Gregorová – vnučka Eduarda Gregora**, Miroslav Šášek – vnuk EG, PhDr. Vladimír Sklenka, PhD. – historik a vedúci kolektívu Monografie Tajov a Jabříková, Mgr. Anita Murgašová – šéfredaktorka Tajovských novín a spoluautorka Monografie, Marián Majer – štátny tajomník MO SR, genmjr. Róbert Tóth – veliteľ vzdušných síl OŠSR, JUDr. Martin Jakal - generálny riaditeľ Sekcie ľudských zdrojov MO SR, pplk. Matej Tóth - riaditeľ Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica, Ing. Richard Zimányi - generálny štátny radca zo Sekcie ľudských zdrojov a Oddelenia starostlivosti o vojnových veteránov a vojenských dôchodcov, plk. Ing. Milan Jankura - vojenský poradca štátneho tajomníka; Sediaci: Vladimír Strmeň – vojnový veterán SNP;

Vážení pořadatelé, účinkující,

děkujeme za zaslání pozvánky o významném dni Tajova. Jak jsem psala dříve, za rodinu vnuků Jozefa Gregora Tajovského tentokrát nepřijede žádný z nás. Část je v zahraničí a někteří z nás máme zdravotní problémy, které nám v současné době nedovolují cestovat. Přejeme vám, aby se vám den vydařil a aby vaše aktivity přispěly k rozvoji a pověsti Tajova a jeho významných osobností. Zdravíme z Prahy a Třeboně,

jménem potomků JGT Tatjana Šišková

Wanda Gregorová spomína na starého otca – invalida a veterána Eduarda Gregora

Kto sú potomkovia Eduarda Gregora?

Eduard Gregor mal tri dcéry: Johannu (Voržákovú), Oľgu (Račanskú) a Martu (Šaškovú). Štyri vnučky a dvoch vnukov. Dodnes žijú štyria.

Najstaršia vnučka Eduarda Gregora – Jana so sestrou Wandou

Vďaka najstaršej vnučke Eduarda Gregora - Ing. Jane Sokolovej - sme sa stretli na slávnostnom odovzdávaní vyznamenania in memoriam starému otcovi na sviatok patróna Tajova - sv. Jana Krstiteľa. Ona sa toho nedožila. Žiaľ, tragicky zahynula pri autonehode.

Staršia vnučka Eduarda Gregora Eva s najmladšou Wandou na rukách

Ako dieťa ho aj zažila a mala veľmi rada. Eva, žijúca v Bratislave, dala starému otcovi zreštaurovať náhrobný pomník na tajovskom cintoríne. Obe sestry sme sa stali novinárkami, spomína Wanda Gregorová.

So spomienok spracovala AM

Kto sa pýta – veľa sa dozvie

Kto je ten muž vedľa Wandy Gregorovej?

...sa pýtali mnohí účastníci spomienkového podujatia. Vedľa Wandy Gregorovej pri preberaní vyznamenania in memoriam ministrom obrany SR vojnovému veteránovi, tajovskému rodákovi, o 22 rokov mladšiemu bratovi Jozefa Gregora-Tajovského – Eduardovi Gregorovi, nie je nikto iný, ako jeho vnuk – syn najmladšej dcéry vyznamenaného, Marty Šaškovej – Vladimír Šašek. Wanda Gregorová, ktorá si prevzala priezvisko na pamiatku po starom otcovi, je dcérou najstaršej Gregorovej dcéry Johanny Voržákovvej, ktorá žila a zomrela v Bratislave.

1. Pán Šašek, ste jedným zo šiestich vnúčat Eduarda Gregora. Na starého otca sa nemôžete pamätať, pretože zomrel v roku 1954, kedy ste vy ešte neboli na svete. Žil váš starý otec v spomienkach rodiny?

- Pri sviatočných rodinných posedeniach sme si neraz pospomínali na starých rodičov. Na ich ťažký život, na roky detstva mojej mamy Marty, na to, ako začínala školské roky v tajovskej škole. Na to, ako neskôr dochádzala na bicykli po pražskej ceste do Banskej Bystrice, do tzv. meštianky.
- Často sa v spomienkach vracala do obdobia, keď mohla otca pozorovať pri práci, ako z kusa dreva dokázal stvoriť, vystrúhať predmety, ktoré pod jeho rukami doslova ožili. Dôkazom toho je aj drevená kazeta, ktorú dostala od neho k 20-tim narodeninám.
- Roky to boli naozaj ťažké, príjem, ktorý starý otec dostal za prácu, neraz nestačil uživiť 5-člennú rodinu. Vtedy pomohla sestra mojej mamy – Mária Kuriatková - ktorá neváhala sa podeliť s nimi aj o posledný krajec chleba. Neraz nasýtila hladné deti. A priblížila nejaké to jedlo aj pre Eduarda, svojho švagra.
- Musím povedať, že mama sa po celé roky svedomito a s láskou sta-

Rozlúčka s Eduardom Gregorom

Drahý náš spoluobčan!

Správa o tvojej smrti nás veľmi prekvapila. V tvojej chorobe sme stále verili, že sa vrátiš medzi nás, do kruhu svojej rodiny, ku svojim veľkým a ku svojmu pracovnému stolíku, pri ktorom si vytvoril toľko krásnych umeleckých diel.

Nechce sa nám dnes veriť, že tá vzácna umelecká ruka už nechytí čarovné dlátko, aby z nemého dreva vytvorila veci hodné pochvaly. A nechytí, lebo navždy ochabla. Zomrel umelec, tvorca mnohých umeleckých rezbárskych prác, ktoré hovorili o vzácnom našom občanovi – Eduardovi Gregorovi, ktorého môžeme smelo pridružiť k dvom veľkým našim rodákovi: spisovateľovi Tajovskému a Murgašovi, vynálezovi bezdrôtovej telegrafie.

Nebohý patrí do trojice vynikajúcich Tajovčanov. Umelecké dielo skromného ľudového výtvarníka prerástlo medze nášho chotára, okresu i kraja a dostalo sa na výstavu do Bratislavy i Prahy. A v roku 1953 jeho najkrajšie práce, bačovské figúrky, boli na výstave v Rumunsku pri príležitosti Svetového festivalu mládeže v Bukurešti. Mimo mnohých črpákov, čútor a bačovských figuriek, spomeniem reliéf *Podpisovanie mierovej rezolúcie v Tajove v roku 1949*, busty brata spisovateľa Jozefa Gregora-Tajovského, z ktorých jedna je v Dedinskom divadle v Prahe a druhá – majetok Osvetovej besedy v Tajove, aj s jeho poslednou prácou *Päťročnica* je na Krajskej výstave v Banskej Bystrici, ktorú pred štyrmi hodinami práve otvorili. Najkrajšie veci sú v Národnom múzeu v Martine.

Okrem týchto prác venoval sa i tvorbe s obsahom náboženským. Hovorí sa, že veľkí ľudia nezomierajú. A je to pravda. Ani náš spoluobčan nezomrel, lebo jeho dielo rozídené po svete žije a bude žiť i jeho pamiatka v srdciach všetkých Tajovčanov.

Česť tvojej pamiatke!

Rozlúčková reč učiteľa Jozefa Šebu nad hrobom Eduarda Gregora, ktorý zomrel 6. mája 1954

Dovoľte, aby sme sa Vám poďakovali za pozvanie na kultúrnu akciu organizovanú 24.6.2022 vo vašej obci. Vysoko oceňujeme vašu snahu, úsilie a obetavosť, ktorú ste vložili do náročných príprav. Veľmi pekne ďakujeme za vydarenú organizáciu a uctenie si pamiatky Eduarda Gregora aj Jozefa Murgaša. Tešíme sa z vydanej spomienkovej monografie o Tajove a Jabríkovej, je vzácnym memoárom a radi si pri nej zaspomíname na históriu obce.

Odhalenie sochy Jozefa Murgaša je taktiež vydareným dielom jej tvorcov a oceňujeme úsilie všetkých, ktorí sa na jej realizácii podieľali. Želáme Vám, aby sa aj v budúcnosti našlo veľa ochotných rúk k spolupráci, pri realizácii vašich plánov a predsavzatí.

S úctou rodina Miroslava Šaška (vnuk Eduarda Gregora)

rala o hroby svojich rodičov aj o hrob svojej tety Márii Kuriatkovvej v meste.

2. Nikde sa nespomína stará mama, manželka Eduarda Gregora. Akurát vieme, že bola evanjelička, čo v minulosti bolo ťažko prijateľné v katolíckych rodinách. Môžete nám o tom povedať niečo viac?

- O manželke Eduarda Gregora, o starej mame vieme len toľko, že pochádzala z Radvane, z evanjelickej rodiny. Mala jednu sestru, už spomínanú Máriu Kuriatkovú, ktorá slúžila ako gazdina v rodine v Banskej Bystrici.

3. Ste synom najmladšej dcéry Eduarda Gregora, Marty. Máte ešte nejakého súrodenca?

- Áno mám ešte o dva roky staršiu sestru Martu.

4. Do Tajova ste chodili s rodičmi. Dokonca ste mali vo Švárovej chatu, oproti futbalovému ihrisku. Obrábali ste pozemok, Greškovský pozemok po prastarom otcovi na Lúčke, oproti družstvu. Viete, že práve toto miesto sa spomína v poviedke Tajovského Do konca?

- Pozemok na Lúčke sme mali veľmi radi, prežili sme tam krásne roky. Vykopali sme tam studňu, zasadili stromy, ruže. Postavili chatku, pozemok oplotili. Žiaľ, po smrti mojej mamy som záhradu prenechal mojej setre, ale tá sa o ňu z vážnych zdravotných dôvodov pre imobilitu prestala starať.
- O to viac ma mrzelo, keď sme s manželkou pred istým časom prechádzali okolo a uvideli ju zdevastovanú. Urobila sa z nej prístupová cesta k vedľajšiemu pozemku, po pratete Helene Gregorovej (posledná neter Jozefa Gregora-Tajovského, pozn. AM)
- 5. Neuvažujete, myslím ešte žijúce vnúčatá, obnoviť dom svojho starého otca za pomoci nejakého projektu obce?**
- Pri návšteve cintorína v Tajove, na jar tohto roku, moje kroky viedli k domu starého otca na Žiari. Pred manželkou som vyslovil myšlienku – aká škoda, že je dom v takomto stave, že nemá nikto záujem o obnovu, mohlo by tam byť Múzeum Eduarda Gregora. Túto myšlienku podporila aj sesternica Wanda Gregorová pri poslednej návšteve Tajova. Spomenula, že by bolo možné zohnať časť finančných prostriedkov na jeho rekonštrukciu prostredníctvom eurofondov v spolupráci s obcou.

Tak to je ďalší potomok Eduarda Gregora. Určite ste ho poznali, ale nikoho nenapadlo, že je to vnuk ďalšieho významného tajovského rodáka. Človeka s úžasnou vnútornou silou, postihnutého ťažkou traumou, ktorej sa nikdy nepoddal.

Rozhovor viedla AM

Ďakujeme rodine Hrkovej za úpravu, vybrúsenie všetkých Gregorovských náhrobných kameňov; ďakujeme p. Pavlovi Kálayovi z domu číslo 17 za poskytnutie pripojenia na elektrickú energiu na vybrúsenie spomínaných pomníkov.

Obecný úrad v Tajove

Klub Jozefa Gregora-Tajovského

Klub Jozefa Murgaša

POZVÁNKA

Dovoľujeme si Vás pozvať na prezentáciu

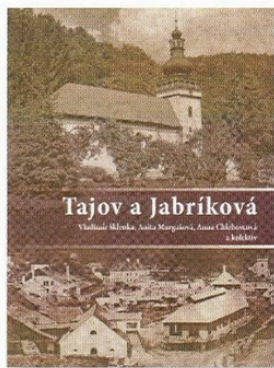
monografie Tajov a Jabríková 24. júna 2022 o 13,30 hod.

v Kostole sv. Jána Krstiteľa v Tajove

Kontakt: Obecný úrad Tajov, mobil: 0918 822 676, e-mail: obectajov@obectajov

Farský úrad v Tajove

Program:

1. *Od Tajova mútna voda pretekáva*
Anna Murgašová – spev a Ing. Ján Šebo – husle
2. Milan Rúfus: Rodný list – Mgr. Anita Murgašová
3. Príhovor starostky Mgr. Janette Cimermanová
4. Krst knihy: mons. Marián Chovanec a Jozef Keusch
5. Príhovor Ing. Jána Šeba
6. *Mať moja Poľana* – fujara – Dušan Kliment
7. Rozhovory s autormi

Scenár a réžia: Mgr. Anita Murgašová

Moderuje: PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD.

Účinkujúci:

Mgr. Anita Murgašová – recitácia
 Anna Murgašová – spev
 Ing. Ján Šebo – husle
 Dušan Kliment – fujara
 Technické zabezpečenie: Mgr. Matej Gál

Uvádzame dnes do života publikáciu, nevšednú knihu, ktorá bude nadiľho pýchou, ozdobou každej domácnosti, veď ako povedal recenzent knihy, vzácny profesor Miroslav Kmeť: „kultúrna verejnosť tajovská ňou získala fundament pre uspokojenie úprimného záujmu o svoj región“. Väčšina autorov Monografie je spojená s našou alma mater – UMB. Buď ako absolventov alebo vedecko-pedagogických pracovníkov.

Kniha je ako dieťa, všetci sa tešia z jeho narodenia, žičia mu... Ale iba rodičia a zvlášť matka vie svoje o jeho prenatálnom období, o radoch, obavách, predstavách, túžbach, o prebdených nociach, pretože jeho zrodom začína tá viditeľná kapitola života.

Autori monografie Tajov a Jabříková:

Mgr. Anita Murgašová – PhDr. Vladimír Sklenka, PhD. – Dr. Anna Chlebovcová

Pozývam teraz na scénu autorov knihy – jej pomyselných rodičov – PhDr. Vladimíra Sklenku, Mgr. Anitu Murgašovou a Dr. Annu Chlebovcovú, aby nám priblížili, čo všetko predchádzalo chvíli, keď uvideli svoje 328stranové dielo, vážiace vyše dvoch kíl – veľkolepú monografiu obcí Tajova a Jabríkovej, takto vyzvala autorov Monografie moderátorka jej slávnostnej prezentácie PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD.

Moderátorka prezentácie PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD., a Mgr. Anita Murgašová počas úvodnej piesni *Od Tajova mútna voda pretekáva* a pri recitácii básni Milana Rúfusa *Rodný list*

PhDr. Vladimír Sklenka spomínal na jedinečnosti, s ktorými sa stretal pri štúdiu dokumentov, pri bádaní v prameňoch, archívoch, knižniciach. Hovoril o tom, čo mu záhadne *padlo z neba*. Pripodobnil zaujímavosti, jedinečnosti tajovskej histórie, hlavne hutníckej. Napríklad, i napriek životnému prostrediu, Tajov bol známy dlhovekosťou. Žili tu známe bylinkárky, o ktoré sa opierali aj múdri bystrickí lekári. O tom, až kam sa dostali výrobky tajovských hút. O tom, že sa našli potopené vraky stredovekých lodí s medenými výrobkami na ceste na nové kontinenty práve z hút našej obce aj nedávno. Tajovská meď sa dostala na všetky kontinenty – do Afriky, do Ameriky....

Spomínal na pramene v nemeckých, maďarských archívoch. V archívoch Turzovsko-fuggerovskej obchodnej spoločnosti.

PhDr. Očenášová na adresu Mgr. Anity Murgašovej skonštatovala, že si dlho myslela, že je Tajovčankou do *siedmej generácie*. Mgr. Anita Murgašová našla pri práci na monografii paralelu medzi Tajovom a jej rodným Spišom – Spišskou Belou. Obe miesta majú slávnych rodákov, rovesníkov – vynálezcov. Tajov kňaza, maliara, entomológa, politika – Jozefa Murgaša (1864-1929) a Spišská Belá univerzitného profesora matematiky a fyziky na Viedenskej univerzite – Jozefa Maximiliána Petzvala (1801 – 1891). Jeden bol vynálezcom bezdrôtovej telegrafie a druhý zakladateľom modernej optiky. Vďaka prvému má súčasnosť mobil a vďaka druhému fotoaparát, kameru. Hovorila aj o analógii na práci s učebnicou Slovenčiny pre 1. – 3. ročník nedeľnej školy pre Slovenský kultúrny spolok v Buenos Aires a prácou na pamätníci. Rozdielny je obsah a forma. Adresát – čitateľ je však rovnaký. *Od 6. do 100 rokov.*

Keď tvorila pre slovenské zahraničie vždy si spomenula na osudy Slovákov podobných Jozefovi Murgašovi, ktorí navždy boli

spojení s rodnou vlastou pupočnou snúrou – slovenčinou. Konštatovala, že svet ich poznal, len my sme o nich nemohli nič vedieť. Máme ešte stále nesplatený dlh. Na záver sa poďakovala Tajovčanom za pomoc pri informáciách o osudoch ich predkov.

Dr. Anna Chlebovcová spomínala na výhody ale aj úskalia "echtovnej" Tajovčanky. Uvedomovala si, že rodákom je všetko navôkol samozrejme, známe, normálne, možno až všedné. Pochopila, že významnosť, či jedinečnosť mnohých javov sa zdá byť iným onakvejším, žasnú nad nimi, lebo to doma nemajú. Hodne jej v tom pomohlo šéfredaktorstvo v Tajovských novinách. Všetko, čo chcela publikovať, najprv si dôkladne naštudovala. V knihách, na internete. Až potom sa pustila do tvorby článku, alebo rozhovoru.

Excelentnú knihu požehnali tajovskou bielou hlinou, ktorá *živila* jabríkovských a tajovských hrnčiarov najstarší občania Tajova, viac ako 90-roční páni Jozef Keusch a Viktor Greško za asistencie kňaza Mgr. Jozefa Petrika. Z nej vyrábali predmety každodennej potreby a nádoby pre laboratórium tajovských hút. Nádobu, z ktorej sa krstilo, bola zachovaná vnučkou posledného hrnčiara – Máriou Šušovou – z roku 1898.

Spracovala SO-Š, AM

Som hrdá, že sa práve ja môžem za Vás všetkých poďakovať tvorcom našej prvej pamätnice za to, že vznikla, že je, konštatovala starostka obce Mgr. Janette Cimermanová.

Vážená pani starostka,

dovoľte mi ešte raz Vám osobne a aj všetkým spoluorganizátorom úprimne poďakovať za pozvanie na Vašom milom podujatí v Tajove. Bolo to veľmi milé a krásne podujatie a som na Vás veľmi hrdý.

Budem o tom ešte písať, lebo ste mojím vzorom aj pre celý náš slovenský vidiek. Musíme sa všetci od vás učiť, ako si máme uctiť svojich významných ľudí. Žiaľ, mnohí naši spoluobčania vidia u ľudí, čo dokážu niečo viac vidieť len jeho častokrát len vymyslené neduhy. Ak si budeme podľa vášho vzoru ozaj vážiť sami seba a svojich blízkych, tak budeme všetci oveľa šťastnejší.

Ja som veľmi rád, že som u Vás stretol aj viacerých známych a došlo ma aj to, že som bol s vami všetkými v mojom rodnom dome. Ja si vás i Tajov veľmi vážim a Ste pre mňa vzácnou oázou priateľstva a lásky. Veľmi Vám držím palce, aby sa vám dobre darilo a aby ste mohli robiť aj v budúcnosti podobné krásne podujatia pre ľudí, ktorí to zvlášť teraz veľmi potrebujú. So srdečným pozdravom

Karol Herian

syn tajovského pána učiteľa Heriana

cirkevná rubrika

Jozef Murgaš je v Tajove

Jozef Murgaš je doma v celom svete. Pozná ho americká Pensylvánia. Navštívil ho osobne americký prezident Theodor Roosevelt. Stretol sa vo svojom laboratóriu s Edisonom. Podpisal sa pod Clevelandskú aj Pittsburgskú dohodu o novom štáte – Česko-Slovensku. V USA vydal 14 patentov. 23. 11. 1905 vykonal prvý prenos hovorového slova éterom. 12. november 1944 Pensylvánia vyhlásila za Deň reverenda Murgaša. Posmrtné prepustil svoje meno americkej vojnovéj lodi 2. svetovej vojny.

Pozná ho Praha, pozná ho Mníchov, pozná ho Budapešť, pozná ho Banská Bystrica... Vrátil sa domov, do starej vlasti v novej podobe.

Po svete sú po ňom pomenované ulice. Na jeho pôsobiskách sú pamätne tabule, či busty. Slováci po ňom pomenovali školy, základnú aj strednú. Ale sochu v nadživotnej veľkosti má iba jednu – v rodnom Tajove. Pred kostolom sv. Jána Krstiteľa od 24. júna 2022 víta prichodiacich hostí.

Spomienky potomka Jána Murgaša, brata Jozefa Murgaša

Pán farár, ďakujem Vám za Váš záujem o osobnosť reverenda Jozefa Murgaša.

Aj keď trochu oneskorene, plním svoj sľub, že Vám napíšem to, čo som sa o okolnostiach odchodu Jozefa Murgaša do USA dozvedel od jeho netere Imry, dcéry jeho brata Jána, ktorá bola mojou starou mamou z matkinej strany.

Podľa toho čo vravela, sa Jozef Murgaš na odchod chystal veľmi narýchlo, pretože dostal varovanie, že mu hrozí policajné prenasledovanie z národnostných dôvodov. Jeho brat Ján mu dal peniaze na lodný lístok a ako náhradu mu Jozef zanechal svoje husle s tým, aby ich Ján predal a tak si pokryl výdavky. Pár dní po Jozefovom odchode sa naňho boli vyptávať žandári. To už ale bol Jozef Murgaš mimo ich dosahu.

Je možné, že úmyslom vtedajšej vrchnosti bolo radšej sa Murgaša zbaviť, teda urýchliť jeho odchod do emigrácie, ako ho uväzniť. Vtedajší biskup Rimély a tiež jeho tajomník Ján Havran (vtedy vraj Havráni János, veľký "uhorský vlastenec") totiž o Murgašovom úmysle odísť do Wilkes Barre v Pensylvánii veľmi dobre vedeli, keďže na tento krok si Murgaš vyžiadal súhlas biskupa. Pritom Havráni Murgaša vyslovene neznášal, to tiež moja stará mama spomínala. Informácia o Murgašovom chystanom odchode mohla presiaknuť až k uhorskej žandarmérii aj s tým, že ide o "pansláva". Toto je už ale čisto moja špekulácia, neviem ju podprieť faktami.

Avšak aj v prípade, že zámerom vtedajších orgánov štátnej moci bolo Murgaša iba zastrašiť, aby s odchodom príliš neotálel, pokladám za nepravdepodobné, že by Murgaš za týchto okolností urobil rozlúčku v kruhu rodákov. Prírodná reakcia človeka v takejto životnej situácii je v tichosti sa rozlúčiť s najbližšími a bez meškania zmiznúť.

Pán Vranka, autor knihy "Jozef Murgaš - z doliny prerástol hory" mi na jar r.2019 povedal, že príbeh o rozlúčke so spevom počul od Tajovčanov. Takže neviem, odkiaľ vlastne informácia o rozlúčke reverenda Jozefa Murgaša s rodákmi pochádza a či je to pravda alebo legenda. Teoreticky mohlo ísť aj o Murgašovho menovca, keďže je to v Tajove a na okolí dosť bežné priezvisko. To je ale len moja ďalšia špekulácia. Moja nebohá mama spomínala, že vo Vrankovej knihe sú niektoré nepresnosti a možno aj niektoré fabulácie ktoré sa už asi nedajú ani overiť ani vyvrátiť (napr. spolužiačka Frederika z maliarskej akadémie). Takže ju chápem skôr ako románové spracovanie života Jozefa Murgaša než ako absolútne presný životopis. Napriek tomu som pánovi Vrankovi za túto knihu vďačný, pretože výrazne prispel k popularizácii osobnosti Jozefa Murgaša a jeho diela. A jednu vec vystihol pán Vranka úplne v zhode s tým, čo moja stará mama veľakrát vravela: Jozefovi Murgašovi bolo ľúto, že nemohol mať rodinu a deti.

To je všetko, čo som sa o odchode Jozefa Murgaša do USA dozvedel v rodinnom prostredí.

Sme vďační za autentické spomienky praprasyynovcovi Jozefa Murgaša – doc. RNDr. Milanovi Kolibiarovi, CSc., pravnukevi Jána Murgaša z Bratislavy

Obecný úrad v Tajove

Klub Jozefa Gregora-Tajovského

Klub Jozefa Murgaša

POZVÁNKA

Dovoľujeme si Vás pozvať na slávnosť odhalenia sochy tajovskému rodákovi – kňazovi, vynálezcovi bezdrôtovej telegrafie, prírodovedcovi a politikovi –

Jozefovi Murgašovi

24. júna 2022 o 14,30 hod. pred Kostolom sv. Jána Krstiteľa v Tajove

Kontakt: Obecný úrad Tajov, mobil: 0918 822 676, e-mail: obectajov@obectajov

Farský úrad v Tajove

Program:

1. Vladimír Roy: Ikarus
2. Keď sa Slovák do sveta poberal – Anna Murgašová a Ing. Ján Šebo
3. Otvorenie slávnosti – Mgr. Jozef Petřík
4. Príhovor autora sochy – Art.Mgr. Martin Kálman
5. Príhovor Ing. Jána Šeba
6. Požehnanie a odhalenie sochy – banskobystrický biskup mons. Marián Chovanec a tajovský kňaz Mgr. Jozef Petřík
7. Spomienky na Jozefa Murgaša:
 - Muži tvoria dejiny... – Mgr. Anita Murgašová
 - Entita Jozefa Murgaša – PhDr. Slávka Očenášová – Štrbová
 - Idem, idem, lebo musím – Dušan Kliment

Scenár a réžia: Mgr. Anita Murgašová
Mgr. Jozef Petřík

Moderuje: PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová
PhD. a Mgr. Jozef Petřík

Účinkujúci:

Mgr. Anita Murgašová – recitácia
Anna Murgašová – spev
Ing. Ján Šebo – husle
Dušan Kliment – fujara
Technické zabezpečenie: Mgr. Matej Gál

Genéza prvej sochy rev. Jozefa Murgaša na svete

1. Pán farár, kedy vznikla prvá myšlienka postaviť sochu Jozefa Murgaša v Tajove?

- Dobrá otázka. Najskôr sme chceli len sochu. Áno, prvú sochu Jozefa Murgaša práve v jeho rodisku. Bolo to ešte v roku 2013, kedy sme na Ministerstve kultúry SR (ďalej MK SR) podali 33 - stranový projekt na bronzovú sochu Jozefa Murgaša. Model bol od akademického sochára Milana Ormandíka z Kremnice. Celkový rozpočet bol 30.000,-€, my sme žiadali iba 17.000,-€. Pretože v roku 2014 sme slávili 150. výročie narodenia J. Murgaša, tak sme túžili si pripomenúť to aj takýmto krásnym spôsobom. Aj Nikolovi Teslovi urobili prvú sochu až na 150. výročie narodenia pri Niagarských vodopádoch.
- Ako sa dalo predpokladať, od našej sociálnej a kultúrnej vlády sme nedostali ani cent. Nevadí. Nech sa im darí. Volte ich aj naďalej... Ďakujeme. Ale vlastne toto je slovenská realita, keď niekto niečo dobré a pekné chce urobiť len tak, tak to vlády a páni, ktorí robia všetko pre ľudí nepočujú a nepodporia.

2. Odpoveď ste zakončili pesimisticky a asi aj trochu ironicky. Znechutilo Vás to?

- Samozrejme isté nadšenie a následné sklamanie opadlo. Nie na dlho. Ožilo to spontánne. Ale ja sa teším, že to podporili obyčajní ľudia z našej farnosti, nie tí politickí obyčajní ľudia, aby som bol objektívny. O Jozefovi Murgašovi sa hovorí aj po 90. rokoch a dokonca už mu stavajú aj sochy...

3. Ako to teda ožilo?

- Videl som krásne drevené sochy Svätej, alebo dedinskej jednoduchej rodiny v Riečke a v Kordíkoch. Vypílili tam lipy a potom ten istý rezbár z Polomky robil aj v Tajove bustu pána učiteľa Šeba a sovu múdrosti. Tam som sa s ním zoznámil - s Martinom Kálmanom. Jemu aj pani starostke som predstavil svoj plán, ktorý zrazu ožil a mal, myslím, veľkú všeobecnú podporu. Začali sme vypílením lipy, aby vznikol bezpečný priestor a aby bolo drevo. Potom sme plán zmenili. Lipové drevo vystriedalo dubové, ktoré je v exteriéri trvácnejšie. A potom to už išlo, aj trochu nešlo a zase išlo až do 24. júna 2022!

4. Kedy začal pán rezbár Mgr. Art. Martin Kálman vyrezávať?

- No najskôr musel zohnať hrubé, zdravé a vhodné drevo dlhé cca 2,7m s priemerom 1m. Už to bol kumšt. No a rezať, píliť začal v auguste 2021. Ako postupne odstraňoval nepotrebné drevo, z pňa sa začal rodiť - vyvíjať a tvoriť náš vytúžený Murgaš. Som rád, že nám sochu konzultoval a radil aj pán reštaurátor a maliar pán Štefan Kocka zo Skubína. Boli sme na Polomke niekoľkokrát. Aj v nehu a mraze sa pracovalo. Raz bol radiť aj pán maliar a rezbár Ing. Marián Mikloš. Išlo to tak dobre, že skoro hotová socha sa pred Vianocami previezla už do Tajova, kde pod prístreškom čakala na jarné prebudenie, dokončenie.

5. Znie to všetko jednoducho. Neboli žiadne ťažkosti?

- Ale boli. A sme všetci za to vďační. Aj ja, hoci nie som umelec, mal som svoje predstavy. Tiež hore spomínaní umelci vytvorili s pánom Kálmanom také priateľské konzilium, kde bol spoločný cieľ a perfektná spolupráca. Čas a termíny s nami neboli kamaráti. Ale všetko to bolo na niečo, veľké a pekné, dobré.

6. Na čo?

- No pôvodne sme sochu, na ktorú sme na transparentnom účte vyzbierali sumu približne 5.000,-€, chceli osadiť na jednoduchý betónový základ s malou kovovou strieškou. Taký bol plán! Ale v máji 2022 prišla zmena. Poprosil som pána Kocku nech mi poradí nejakého architekta

Prvé kontúry sochy

(samozrejme zadarmo), nech mi urobí navrhovanú skicu podstavca a striešky. V polovici mája 2022 mi poradil pána Ing. arch. Mariána Šovčíka, ktorý bol sochou a priestorom pred kostolom v Tajove fascinovaný. O pár dní priniesol prvý návrh kompozície vysielacích veží a sochy. Bolo to krásne, ale pre mňa veľmi vysoké a náročné na realizáciu a financie.

- Asi pochopil moju reakciu a o pár dní mi volal, že chce prísť. Že mal sen a všetko prerobil. A priniesol to, čo je dnes už aj zrealizované. Vypracoval kompletný návrh, dokumentáciu aj so statickým posudkom na stavebné konanie. Patrí mu veľká vďaka! Opýtal sa ma termín kedy to chceme posvätiť. Povedal som, že na Jána. Je reno-movaný architekt a povedal "to sa nedá". Ja som mu s úsmevom povedal, že to sa musí dať. A vidíte, že keď ľudia chcú a sú ochotní a nevyhovávajú sa, tak sa naozaj dá. Stal sa malý zázrak.

7. Ako prebiehali práce? Už asi v júni?

- Miško Kalina s bagrom vykopal 2. júna jamu 4x3x1m a ujo Peter Vajs to operatívne hneď odviezol na Notársku záhradu. 6. júna sa pozvára na Králikoch nosná petka a hneď nasledujúci deň Miško Hew v spolupráci s obecnou firmou Chlapi s.r.o. zabetónoval prvý domiešavač - 7 m3. Na druhý deň Miško Hew s Milanom Goleckým - Minkesom zašalovali. Potom prišiel druhý domiešavač s najkvalitnejším betónom v okrese. Ja som to ešte večer zakryl pred dažďom a ráno bolo už odšalované. Večer aj ráno som betón polial, dohodol veci a týždeň sme oddychovali a beón zrel. A chlapi popri tom robili ešte zastávku a iné práce pred Janskou hostinou.

8. A čo kríž, podstavec a impregnácia a náter sochy?

- V nedeľu 5 dní pred posviackou som vyhlásil, aby sa ľudia modlili, lebo materiál na kríž z Česka neprišiel. Ale, niečo odhalíme...
- 20.6. sa dobrúsila socha a prvýkrát naimpregnovala.
- V utorok (21.6.) o 10-tej prišli "ička" a večer bol kríž na Králikoch hotový. Neveril som. Veľká obeta. V stredu sa pozvára podstavec a všetko sa nastriekalo. Vtedy mi už bolo jasné, že to spoločne dokážeme.
- Potom ďalšie nátery, tónovanie a vo štvrtok sme zavreli s políciou cestu z Králik. Prišiel sám skoro najvyšší (policajt). A auto s rukou pán Tóth z Riečky to spolu s našimi chlapmi milimetrovo a presne postavili. V piatok ráno sme s Vajskom (Peter Vajs) traktorom previezli a osadili sochu, potom ešte oceľové lanká s Jankom Máti- kom a bolo to skoro hotové. Čerešničkou na torte bolo, keď Šteško Mátik urobil a založil Murgašovi originálne okuliare. Už naozaj

bol ako živý. Veľká radosť a veľká vďaka všetkým. Bolo ich mnoho. Bolo to krásne, bolo to historické. Murgaš sa po 100 rokoch opäť vrátil do Tajova.

9. Kto konkrétne a aké firmy sa podieľali na inštalácii sochy v tak hektickom finiši?

- Vela som už prezradil vyššie. Verte mi, všetkých nemôžem prezradiť. Neželajú si to. Sám Boh vie, lebo on vidí aj v skrytostiach a odmení ich. Menovať môžem betonárku Stavoin industrie HSV, Vodný lúč Banská Bystrica a tí nemenovaní, ktorí pomohli... Ďakujem.

10. Nakoniec otázka: Bolo to drahé? Mali ste dosť financií?

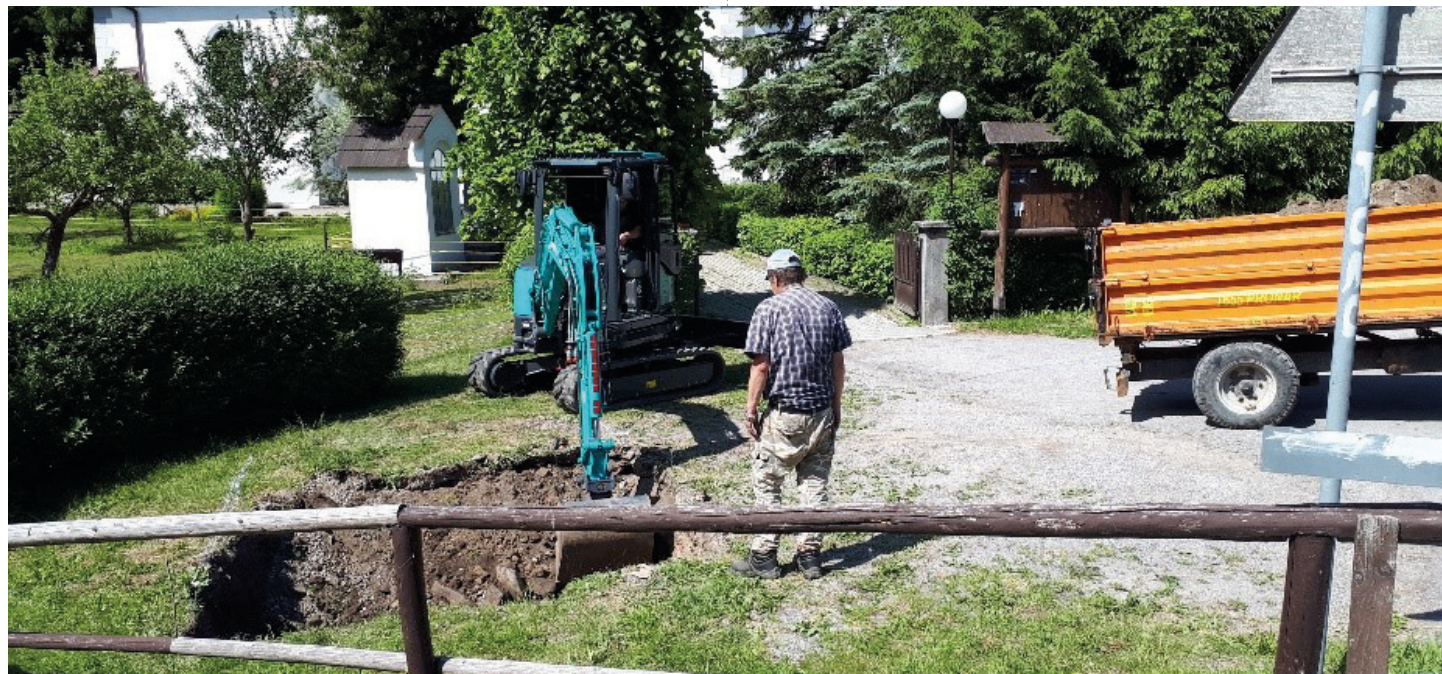
- Ako sa to vezme. Len materiál - socha, základ, kríž a podstavec - stáli 8.500,-€. Kde je práca a iné?! Zmestili sme sa, vďaka obetavým a ochotným ľuďom do 10.000,-€. Keby to robila firma na kľúč, tak by to stálo okolo 25.000 - 30.000,-€. Ja som spokojný a rád.
- No musím povedať, že polovicu sumy máme na úver. Takže od júla 2022 je opäť aktívny transparentný účet v SLSP SK63 0900 0000 0051 8223 3181. Dávame možnosť spolupodieľať sa tým, ktorí možno zabudli a ešte by túžili. V budúcom čísle zverejníme všetkých darcov. Podotýkam, že prevažná väčšina sú len ľudia z našej farnosti. Zatiaľ žiadne ministerstvo, štátna organizácia, ani firma.
- Na záver chcem ešte doplniť, že súčasťou monumentu bude aj strieška z fotovoltického panelu, ktorý bude sochu a podstavec osvetľovať. Na podstavec z bočných strán chceme doplniť nerezový reliéf znaku Slovenska a Česko-Slovenska a tiež informačnú tabuľku o autoroch diela (sochár Mgr.Art. Martin Kálman, Ing. Arch. Marián Šovčík, reštaurátor Štefan Kocka a maliar Ing. Marián Miklós).
- Ďakujeme pekne. Niečo po nás ostane. Za to všetkým Pán Boh zaplať!

11. Posledná otázka: pán farár, vysvetlili by ste nám ideu, myšlienku tejto umeleckej kompozície?

- To sa dozviete v ďalšom čísle TN v rozhovore s autormi.

Vážený pán farár, ďakujem vám za rozhovor.

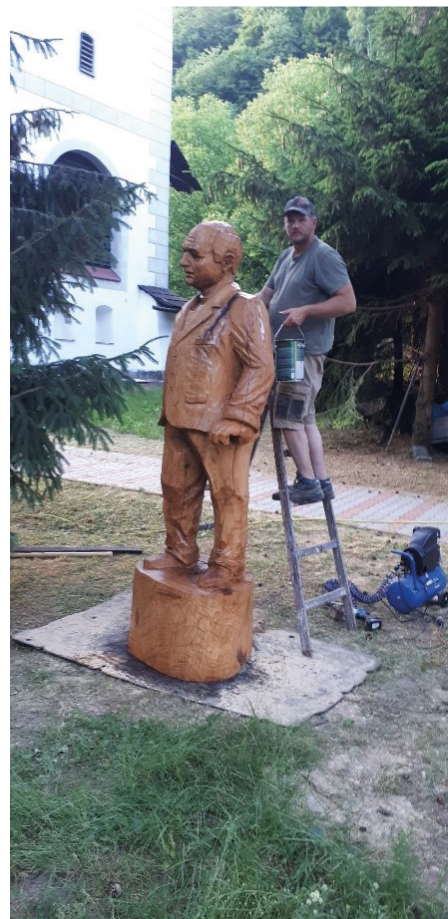
S tajovským farárom Mgr. Jozefom Petrikom sa rozprávala a pre históriu zaznamenala Anita Murgašová, šéfredaktorka TN

2. 6. 2022 – výkopové práce (M. Kalina, Peter Vajs, Jozef Púchy - od Voretíkov)

Kozmetické úpravy na soche – Martin Kálman

Impregnácia sochy

Súčasť sochy je už v Tajove – 23.6.2022

Inštalácia kríža

Kríž stojí, podstavec je osadený

Pán farár Petrik s pracovníkmi Obecného úradu (Peter Púchy, Jozef Púchy od Voretíkov, Ján Lintner, Ján Sáder) v Tajove sťahujú sochu na betónový podklad pred kostolom

Socha pripravená na podestu

(v popredí Jozef Púchy, v pozadí Ing. arch. Marián Šovčík, CSc., Milan Golecký)

Posledná fáza inštalácie sochy

Emeritný Mons. Jaroslav Pecha, Th.D. a dekan vdp. Gašpar Hegedüs čakajú na posvätenie sochy Jozefa Murgaša

Práca na soche finišuje

Tajovský farár – Mgr. Jozef Petrik hovorí genealógiu tvorby sochy

Ing. Arch. Marián Šovčík, CSc. spomína na prácu nad sochou

Podakovanie starostky obce Janette Cimermanovej účinkujúcim na podujatiach:

Vzácní hostia, milí Tajovčania, drahí rodáci!

Všetci tu prítomní sme sa dnes stali svedkami historických udalostí, ktoré vojdú do dejín tejto 527-ročnej obce. Dnes sa často skloňovalo slovo hrdosť. Bolo a je namieste. Aj ja som hrdá, že aj v mojom tele koluje tajovská krv.

Dovoľte mi poďakovať všetkým, ktorí nám tie vzácne chvíle znásobili krásnom, estetickom. Krásou slova, krásou piesne, krásou hudby. Nech tieto chvíle sa vo vašich srdciach, pamätiach zachovávajú čo najdlhšie.

Za to ďakujeme:

- autorom Monografie: PhDr. Vladimírovi Sklenkovi, Ph.D., Mgr. Anite Murgašovej a Dr. Anne Chlebovcovej,
- moderátorky podujatí: PhDr. Slavomíre Očenášovej-Štrbovej, Ph.D.,
- účinkujúcim: Anne Murgašovej, Ing. Jánovi Šebovi a Dušanovi Klimentovi,
- tvorcom scenárov a réžie: Mgr. Anite Murgašovej a Mgr. Jozefovi Petrikovi,
- technickému zabezpečeniu: Mgr. Matej Gál,
- všetkým tým, čo ostávajú pre Vás anonymnými;

Posvätenie sochy Jozefa Murgaša emer. Mons. Jaroslavom Pechom, Th.D a dekanom Gabrielom Hegedüsom

Zľava: Mgr. Janette Cimermanová - starostka obce, Mgr. Anita Murgašová, PhDr. Vladimír Sklenka, Ph.D., Dr. Anna Chlebovcová, tajovský kňaz Mgr. Jozef Petrik, Ing. Ján Šebo - predseda Klubov JGT a JM, účinkujúci: Anna Murgašová-spev, PhDr. Slavomira Očenášová-Štrbová, Ph.D. - moderátorka a Dušan Kliment - fujarista;

Opravený sokel kostola a časť omietky

Jednu májovú nedeľu prišiel za mnou pán Ernest Dlhoš a hovorí mi, že štvrtok na Sviatok Nanebovstúpenia Pána bude v Rakúsku štátny sviatok, takže bude doma skôr. Sám mi navrhol, že by chcel namalovať pred pár rokmi opravený sokel, ktorý ešte robil Jaro Šlosser.

A stalo sa. Prišiel spomínaný štvrtok a prišiel aj pán v bielych monterkách. Z Rakúska si priniesol kvalitné hasené vápno a farbu. Bol veľmi šikovný a čistý. O dva dni som neveril vlastným očiам. A verím, že aj viacerí ste mali nový krajší pohľad. Kostol ožil.

Potom jeho švagor, maliar Jožko Sedílek, chodil ešte po večeroch maľovať piliere kostola, vstup, vežu a kaplnky. Nakoľko sa mi táto práca zapáčila, tak som ich ešte poprosil, aby dokúpili farbu a urobili ešte viac ako som čakal. A dielo sa podarilo. Tak sme mali na Jána všetko hotové, nielen sochu a kríž. Ďakujem milej aktivite a nápadu hore spomínaných pánov.

Kto chce, hľadá spôsoby ako sa to dá, kto nechce, hľadá dôvody, prečo sa to nedá. Je lenivý a iba kritizuje a sám pre spoločné dobro neurobí nič. Poteším sa aj v budúcnosti, keď ma niekto podobne osloví a následne všetkých nás poteší svojou prácou. ĎAKUJEM...

Spracovali JP, AM.

Jánska hostina

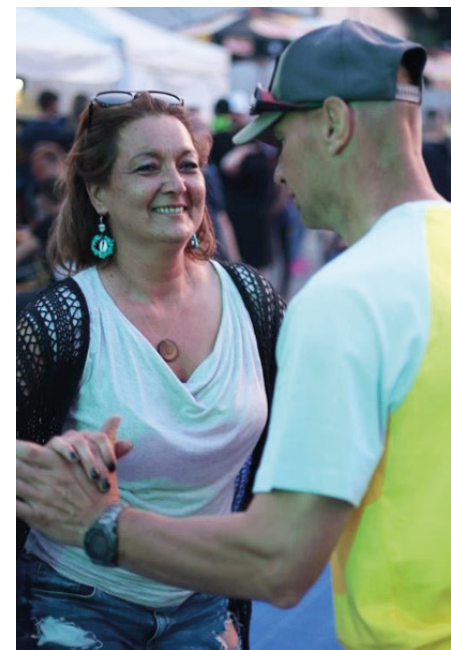
Takouto bránou mohli Tajovčania znovu po troch rokoch prejsť do areálu Jánskej hostiny, kde ich čakali kotly plné pravých tajovských gulášov: hovädzieho, jelenieho, drzkového, drzkovo-fazuľového, fazuľového.

Navarili ho každoročne osvedčení jánski kuchári aj so svojimi asistentkami.

A potom pravý jánsky osviežujúci program pre deti aj dospelých. Pripravili ho dievčenská tanečná skupina, požiarnici z Banskej Bystrice a manželia Bangovci.

Naši jubilanti

APRÍL

Dlhošová Mária
Mišutka Zdenko
Lanák Peter

MÁJ

Lipa Bohumil
Pražienka Michal

JÚN

Skočík Jozef
Jaceková Katarína
Šafranko Ján

Jubilantom blahoželáme! Prajeme pevné zdravie, veľa lásky, spokojnosť, pohodu a šťastný život bez starostí.

Sobáš

25. 6. 2022 sa v Kostole sv. Jána Krstiteľa v Tajove zosobášili Peter Spišiak a Ing. Alena Pálinská;

Mladomanželom želáme veľa slnečných rokov v spoločnom živote.

Spomíname

4. júna 2022 uplynulo 10 rokov, čo nás do večnosti opustila v Tatranskej Lomnici tajovská rodáčka - prastará mama, stará mama a mama - Božena Murgašová (od Petránov).

Kto ste ju poznali, venujte jej, prosím, tichú spomienku!

Ďakujeme

sponzorom za vecné dary do tomboly: internetovému obchodu samshop.sk, Michalovi Kováčovi, Marekovi Mesíkovi, TWD, Zlatníctvu Vigaš, Paneo elektro ako aj za finančné dary: pánovi Slávikovi, p. Miroslavovi Greškovi, st., p. Petrovi Pavlíkovi;

Ludia, či poznáte tú časť dediny, kde mačky slobodne sa špacírujú po ulici a vtáky, tie už z jari obsadili všetky antény...?

Nuž dopyt je tu veľký...

Kde ľudia pod striedkami popíjajú dobré víno a ani počasie ich netrápi...
Kde Boh denne zmilúva sa nad ľuďmi a na pleciah im kladie toľko, koľko uniesť sú schopní...

Kde rastú všetky možné kvety a ich vôňa sa nevyrovná ani Chanel či Givenchy...

Kde čas tu hladká mozolmi na rukách a vráskami z vysmiatej očí...

Kde štebot radostných detí s ozvenou sa šíri po ulici...

Kde je pokoj, pokoj, pokoj...

Poznáte tú časť dediny..?

Nebudem napovedať..

Veru, tu bežať sa neoplatí, bo toľko krás Vás minie vzápätí.

Nuž prídte a prejdite sa, otvorte oči srdca.

Veď je to len okamih na tejto zemi.

Od spodu až po vrch sa vlečie, není jej konca kraja a vietor jej hrá do tanca.

Počujete ?

Jabriková, Jabriková, Jabriková...aká si len krásna...

Takto vidia, vnímajú novoosídlenci Tajov! Takto ho vníma po troch rokoch bývania na Jabrikovej Katarína Founis, ktorá prišla s manželom z Izraela.

Spracovala AM

Receptár

Domáca zmrzlina

Potrebné prísady: 175g mäkkého tvarohu, 250 ml šľahačky, 100g čokolády, 60g múčkového cukru, pár kvapiek vanilkového extraktu, citrónová kôra.

Postup:

V stredne veľkej miske si z tvarohu a šľahačky vyšľaháme penu.

Potom do nej pridáme strúhanú citrónovú kôru, vanilkový extrakt, cukor a dôkladne premiešame.

Pridáme nastrúhanú čokoládu a znova premiešame. Hotovú zmes dáme do zmrzlinovača, ten sa postará o schladenie zmrzliny automaticky.

Ak zmrzlinovač nemáme, celú misu so zmrzlinovou zmesou dáme do mrazničky. Krémovú jemnú zmrzlinu dosiahneme intenzívnym opakovaným miešaním a postupným prešľahávaním, ktoré zabráni tvorbe ľadových kryštálikov.

Aby mala zmrzlina požadovanú konzistenciu, je nutné postup šľahania a mrazenia niekoľkokrát zopakovať. Zmrzlinu môžeme tiež ochutiť obľúbeným ovocím, prípadne ovocným pyré.

Chutí oveľa lepšie ako kupovaná a výborne osvieži počas horúcich letných dní.

Príjemné osvieženie!

MM

Fotografie do čísla zabezpečili: Mgr. Janette Cimermanová, Dr. Anna Chlebovcová, Ing. Július Murgaš, Mrg. Anita Murgašová, Tatiana Papcúnová, Mgr. Jozef Petrik, Ing. Peter Valach, Ing. Ľubica Žabková;